

Író: DÁVID ILDIKÓ

ÖSSZEÁLLÁS IDEJE: 1979.

TART.: A BORBÉLT, A BÁDOGOS MESTER, A PÉK

4 lap

Földrajzi mutató: TOPONÁK, KAPOSVÁK

Szakkutató: XV

PAPÍRIPARI VÁLLALAT

KISKUNHALASI GYÁRA

LELTÁRKÖNÉS

ATUEZETUE AZ EGYS. LTK. 4231-es TETELE AUL

A borbély

Toponáron él a nyugdíjas, de működési engedéllyel ma is munkálkodó idős férfi fodrász, borbély mester Lapp Jakab.

1906-ban született Somogyszilban. Itt járt iskolába is. A borbélymesterséget Igalban kezdte tanulni 1919-ben. Ezután munkát vállalt Karádon, Szárszon és Enyingen, és innen érkezett Kaposvárra, majd 1926-ban Toponáron megnyitotta saját borbély üzletét, ahol ötvenhárom éve megszakítás nélkül dolgozik. 1919-ben kézi hajtású nyíró géppel tanult meg hajat vágni. Ma villany nyíró és hajszáritó gépeket használ. 1972-ben nyugdíjba ment, de vendégeinek szükségük volt rá továbbra is.

Vendégei szeretik, megbecsülik, így 73 éve dacára is frissen, jókedvűen várja kis üzletébe a betérő vendégeket.

Dávid Ildikó

A pék

Nyári József toponári lakos ebben az évben töltötte be ötvenedik életévét.

1949-ben állt be pékinasnak a kaposvári Anna sütődébe, és 1954-ben nyitotta meg pékműhelyét Toponáron. Ejjel tizenkettőkor kezdte a dagasztást, az üzletet hatkor nyitotta ki és nyolcig árusított. Nyolckor kezdte a házikenyér sütését, melyeket tizenkettőkor adta ki. Ellátta a Mezőgazdasági Főiskolát süteménnyel, amiket krenztikben /kosarakban/ hordott oda. Három mázsás dagasztóteknőben/dolgozott / dagasztott. A kiflisodrógép, hosszú teknő, polcok voltak a műhely felszerelése.

Szerszámai : kenyérmsó kefe, vürsli, lapát, terlapát, fekni, vekni, zsemlyesütő lapát, kemence lapát. Gázolajjal fűtötte kemencéit. A pék az egyik legnehezebb fizikai munkát végzi.

Ő mégis nagyon szépnek találja és ma is szereti ezt a mesterséget.

Józsi bácsinak örömet jelentett mindennap friss kenyeret adni az emberek asztalára.

Dávid Ildi és Karg Viktória
6. osztályos tanulók

A bádogos mester

Fehér József bádogos mester 1909- ben született Eddén.

Jelenleg Kaposváron él, és 70 évesen is folytatja azt a mesterséget, amelyet inasként tanulni kezdett. Az első világháboruban meghalt az édesapja, az ő kívánsága szerint akartak lakatost nevelni belőle. Nem voltak ezek könnyű évek sem a kisinin, sem a családjá számára, de a három inasév alatt megszerette a szakmáját. Bádogos segédként bejárta az országot . Dolgozott Győrben, Budapesten, Pécsen, Székesfehérváron.

1926-ban eljutott Olaszországba. Rómában Michelangeló művészetével való találkozása egy életre szóló élményt jelentett számára.

Megpróbálta ő is életre kelteni az anyagot.

Rézdomborműveket, ötvös vázákat, különböző barokk jellegű csillárokat készített ezentul szabadidejében, főleg a téli hónapokban, hisz az esztendő többi részében épülő házakhoz készít parkányt, csatornát és elvégez minden szükséges bádogos munkát.

Lakása melletti kis műhelyében több évtizedes szerszámaival, gépeivel dolgozik. Megtalálhatók itt az üllők, fogók , lyukasztók, szegezők, forrasztó, lemezhajlító-idomító gép, és a legfontosabb szerszáma a lemezolló, amellyel a bádogos úgy szabja a bádogot, mint a szabó a vásznat. A szerkesztés és a méretmeghatározás a mesterség alapja.

Józsi bácsi 70 évesen tele életkedvvel dolgozik , mert a munka számára örömet és szórakozást jelent.

Karg Viktória és Dávid Ildikó

6. osztályos tanulók.